

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دانشگاه آزاد اسلامی
واحد تهران مرکزی
دانشکده علوم پایه

پایان نامه برای دریافت درجه کارشناسی ارشد (M.Sc.)

گرایش: فیزیک اتمی مولکولی

عنوان:

مطالعه میرائی امواج آلفن در اثر اختلاط فازی در حضور ناحیه انتقال :
سیخکهای خورشیدی

استاد راهنما :

آقای دکتر حسین عبادی

استاد مشاور:

آقای دکتر داود درانیا

پژوهشگر:

معصومه یوسف زاده

زمستان: ۱۳۹۱

تشکر و قدردانی :

ضمن سپاس بیکران از خداوند بر خود لازم می دانم از جناب آقای دکتر حسین عبادی که با ارائه راهنمایی های مدیرانه و دلسوزانه خود، نظارت و سرپرستی این پایان نامه را بر عهده داشته اند صمیمانه تشکر و قدردانی کنم. همچنین از زحمات آقای دکتر داود درانیان به عنوان استاد مشاور تشکر می کنم و از خانم دکتر شمس الزمان فرامرزی که زحمت داوری این پروژه را قبول کردند سپاسگزارم.

زمستان ۱۳۹۱

تعهد نامه اصالت پایان نامه کارشناسی ارشد

اینجانب. معصومه یوسف زاده دانش آموخته مقطع کارشناسی ارشد نا پیوسته به شماره دانشجویی ۸۸۰۸۳۸۲۴۶۰۰ در رشته فیزیک که در تاریخ ۱۳۹۱/۱۱/۲۳ از پایان نامه خود تحت عنوان: مطالعه میرائی امواج آلفن در اثر اختلاط فازی در حضور ناحیه انتقال : سیخکهای خورشیدی

با کسب نمره و درجه دفاع نموده ام بدینوسیله متعهد می شوم:

۱- این پایان نامه حاصل تحقیق و پژوهش انجام شده توسط اینجانب بوده و در مواردی که از دستاوردهای علمی و پژوهشی دیگران (اعم از پایان نامه، کتاب، مقاله و.....) استفاده نموده ام، مطابق ضوابط و رویه های موجود، نام منبع مورد استفاده و سایر مشخصات آن را در فهرست ذکر و درج کرده ام.

۲- این پایان نامه قبلاً برای دریافت هیچ مدرک تحصیلی (هم سطح، پایین تر یا بالاتر) در سایر دانشگاه ها و مؤسسات آموزش عالی ارائه نشده است.

۳- چنانچه بعد از فراغت از تحصیل، قصد استفاده و هرگونه بهره برداری اعم از چاپ کتاب، ثبت اختراع و.... از این پایان نامه داشته باشم، از حوزه معاونت پژوهشی واحد مجوزهای مربوطه را اخذ نمایم.

۴- چنانچه در هر مقطع زمانی خلاف موارد فوق ثابت شود، عواقب ناشی از آن را بپذیرم و واحد دانشگاهی مجاز است با اینجانب مطابق ضوابط و مقررات رفتار نموده و در صورت ابطال مدرک تحصیلی ام هیچگونه ادعایی نخواهم داشت.

نام و نام خانوادگی:

تاریخ و امضاء:

بسمه تعالی

در تاریخ ۱۳۹۱/۱۱/۲۳

دانشجوی کارشناسی ارشد خانم معصومه یوسف زاده از پایان نامه خود دفاع نموده و

با نمره بحرولف و با درجه مورد تصویب قرار گرفت.

امضاء استاد راهنما

فهرست مطالب

عنوان	صفحه
چکیده	
فصل اول: مقدمه و تعاریف	
۱-۱- خورشید	۱۲
۱-۱-۱: لایه های داخلی خورشید	۲
۱-۱-۲: لایه های سطحی و جو خورشید	۳
۱-۱-۳: پارامتر بتا (β) در جو خورشید	۵
۱-۲-۱: مسئله ی گرمایش تاج خورشید	۶
۱-۲-۱: گرمایش بوسیله ی امواج صوتی	۶
۱-۲-۲: نقش میدان مغناطیسی و امواج آلفن	۷
- اتصال مجدد مغناطیسی	۸
- جذب تشدیددی	۸
- اختلاط فازی	۹
۱-۳-۱: اسپیکول ها (سیخک ها)	۹
۱-۳-۱: ویژگی های فیزیکی و ظاهری اسپیکولها	۱۲
قطر	۱۲
طول	۱۳
دما و چگالی	۱۳
حرکات و طول عمر	۱۴
تعداد	۱۵
۱-۴-۱: فیزیک امواج آلفن	۱۶
۱-۴-۱-۱: امواج آلفن برشی	۱۸
۱-۴-۱-۲: آشنائی باروش اختلاط فازی امواج آلفن برشی	۱۸
فصل دوم: مدل نوسانات در اسپیکول ها و اختلاط فازی	
۱-۲: نظریه ی مغناطو هیدرودینامیک MHD	۲۰
۱-۲-۱: معادلات ماکسول	۲۰
۱-۲-۲: قانون آمپر	۲۱
۱-۲-۳: قانون اهم	۲۱
۱-۲-۴: معادله ی القای مغناطیسی	۲۲
۱-۲-۵: معادلات مغناطو هیدرودینامیک ایده آل	۲۳
۱-۲-۲: رابطه ی پاشندگی امواج مغناطو هیدرودینامیک	۲۴

۲۸	۳-۲:نوسانات در اسپیکول ها
۲۹	۳-۳-۱:نمونه های پدیده های نوسانی در اسپیکول ها
۳۰	-بررسی های گادزیف و نیکولسکی
۳۲	-بررسی های کوخیانیدزه و همکاران
۳۴	-بررسی های بارت دی پونتیه و همکاران
۳۶	۲-۳-۲:بررسی نوسانات در اسپیکول ها با استفاده از داده های هیئوده
۳۸	۲-۴:مدل آلفن برای نوسانات در اسپیکول ها
۴۲	۲-۵:تعبیرهای ممکن از نوسانات اسپیکول ها: کینک وجه ها یا امواج آلفن
۴۶	۲-۶:اختلاط فازی امواج آلفن
۴۹	۲-۶-۱:اختلاط فازی در امواج رونده
۵۰	۲-۷:مروری بر کارهای انجام شده

فصل سوم:اختلاط فازی امواج آلفن در اسپیکول ها

۵۴	۳-۱:مدل فیزیکی حاکم بر اسپیکول ها
۵۵	۳-۲:معادلات توصیف کننده ی مدل
۵۹	۳-۳:حل عددی معادلات و بررسی نمودارها و نتایج
۷۳	۳-۴:خلاصه ی نتایج

فهرست منابع و مأخذ

۷۴	منابع
----	-------

چکیده ی انگلیسی

فهرست جدولها

<u>شماره ی جدول</u>	<u>صفحه</u>
جدول ۱-۱: دماوچگالی الکترونی اسپیکول ها در ارتفاعات مختلف از سطح خورشید ۱۴
جدول ۲-۱: خلاصه ی نتایج بررسی رصدی نوسانات در اسپیکول ها ۳۷

فهرست شکلها

صفحه	نام شکل
۱۰.....	شکل ۱-۱: تصویری از اسپیکول های لبه خورشید که در طیف $ca II H$
۱۱.....	شکل ۲-۱: تصویری از اسپیکول های قرص خورشید.....
۱۷.....	شکل ۳-۱: امواج آلفن: (A غیر تراکمی (عرضی) و (B) تراکمی (طولی).....
۲۸.....	شکل ۲-۱: نمودار قطبی سرعت فاز امواج مغناطوس صوتی برای $\frac{c_s}{v_A} = 0.7$
۳۰.....	شکل ۲-۲: تغییرات زمانی سرعت های دوپلری و عرضی V_r , V_t
۳۱.....	شکل ۳-۲: مسیر حرکت ۹ اسپیکول از ۱۵ اسپیکول مطالعه شده، T جابجائی عرضی.....
۳۳.....	شکل ۲-۴: توزیع مکانی انتقال دوپلری برای یکی از سری های زمانی.....
۳۳.....	شکل ۲-۵: مقایسه ی سرعت های دوپلری مشاهده شده.....
۳۷.....	شکل ۲-۶: تصویری برگزیده برای نشان دادن رفتار تناوبی.....
۳۸.....	شکل ۲-۷: تغییرات دامنه ی جابجائی محور اسپیکول بر حسب ارتفاع.....
۳۹.....	شکل ۲-۸: نمونه ای از جابجائی عرضی محور اسپیکول ها (A).....
۴۰.....	شکل ۲-۹: (A) تصویری از لبه ی خورشید که از رصدهای ذکر شده به دست آمده است.....
۴۱.....	شکل ۲-۱۰: مقایسه بین جابجائی های عرضی و دامنه های سرعت مشاهده شده و شبیه سازی شده.....
۴۲.....	شکل ۲-۱۱: تصویری از شبیه سازی انجام شده در خصوص انتشار امواج آلفن.....
۴۸.....	شکل ۲-۱۲: نمودار جابجائی پلازما در یک موج رونده با فرکانس ثابت.....
۴۹.....	شکل ۲-۱۳: مدل فیزیکی برای بررسی اختلاط فازی امواج رونده.....
۵۷.....	شکل ۳-۱: ناحیه انتقال از رنگین سپهر به تاج را نشان میدهد شکل گویای.....
۶۲.....	شکل ۳-۲: شکل زیر پالس اولیه در صفحه ($X-Z$) را نشان می دهد.....
۶۲.....	شکل ۳-۳: میدان مغناطیسی اختلالی اولیه در صفحه ($X-Z$) نشان داده شده است.....
۶۳.....	شکل ۳-۴: تغییرات زمانی سرعت اختلالی را در نقطه $x=1000km$ و $z=1300km$ نشان می دهد.....
۶۳.....	شکل ۳-۵: تغییرات زمانی سرعت اختلالی را در نقطه $x=1000km$ و $z=4000km$ نشان می دهد.....
۶۴.....	شکل ۳-۶: تغییرات زمانی سرعت اختلالی را در نقطه $x=1000km$ و $z=6700km$
۶۴.....	شکل ۳-۷: تغییرات زمانی میدان مغناطیسی اختلالی را در نقطه $x=1000km$ و $z=1300km$ نشان میدهد.....
۶۵.....	شکل ۳-۸: تغییرات زمانی میدان مغناطیسی اختلالی را در نقطه $x=1000km$ و $z=4000km$
۶۵.....	شکل ۳-۹: تغییرات زمانی میدان مغناطیسی اختلالی را در نقطه $x=1000km$ و $z=6700km$
۶۶.....	شکل ۳-۱۰: سرعت اختلالی در صفحه ($X-Z$) برای زمان $t=10 \tau$ نشان داده شده است.....
۶۷.....	شکل ۳-۱۱: سرعت اختلالی در صفحه ($X-Z$) برای زمان $t=30 \tau$ نشان داده شده است.....

- شکل ۳-۱۲: سرعت اختلالی در صفحه $(X-Z)$ برای زمان $t = 100 \tau$ نشان داده شده است..... ۶۷
- شکل ۳-۱۳: میدان مغناطیسی اختلالی در صفحه $(X-Z)$ برای زمان $t = 10 \tau$ نشان داده شده است..... ۶۷
- شکل ۳-۱۴: میدان مغناطیسی اختلالی در صفحه $(X-Z)$ برای زمان $t = 30 \tau$ نشان داده شده است..... ۶۸
- شکل ۳-۱۵: میدان مغناطیسی اختلالی در صفحه $(X-Z)$ برای زمان $t = 100 \tau$ نشان داده شده است..... ۶۹
- شکل ۳-۱۶: نمودار تغییرات زمانی انرژی جنبشی (نرمالیزه شده به انرژی کل اولیه)..... ۷۰
- شکل ۳-۱۷: نمودار تغییرات زمانی انرژی مغناطیسی (نرمالیزه شده به انرژی کل اولیه)..... ۷۰
- شکل ۳-۱۸: تغییرات زمانی انرژی کل (نرمالیزه شده به انرژی کل اولیه)..... ۷۱

فصل اول

مقدمه

در این فصل به معرفی مختصر جو خورشید می پردازیم و ضمن مطرح کردن مسئله ی گرمایش تاج، برخی از ساز و کارهائی را که تا کنون برای حل این مسئله مطرح شده است مرور می-کنیم. در ادامه عوارضی موسوم به اسپیکول ها (سیخکها) را معرفی و خصوصیات فیزیکی آن ها را بررسی می-کنیم. سپس به معرفی امواج آلفن و آشنایی اولیه با روش اختلاط فازی می پردازیم.

۱-۱: خورشید

خورشیدیکی از میلیاردها ستاره ی موجود در کهکشان راه شیری و نزدیکترین ستاره به ماست بطوری که تنها $8/2$ دقیقه طول می کشد تا نورخورشید به زمین برسد. قطرخورشید 1392000 کیلومتر (حدود 109 برابر قطر زمین) و جرم آن $10^{33} \times 2$ کیلوگرم (330000 برابر جرم زمین) است. حدود $99/98$ درصد جرم کل منظومه ی شمسی درخورشید متمرکز شده است. از نظرترکیب شیمیائی، حدود سه چهارم خورشید از هیدروژن تشکیل شده است و مابقی آن تقریباً هلیوم است و تنها کمتر از 2 درصد این ترکیب شامل عناصرسنگین تر مانند اکسیژن، کربن، نئون و آهن است. خورشید ستاره ای در رده ی طیفی $G2$ است و بنابراین دمای سطح برابر با 5778 کلوین دارد. انرژی خورشید از طریق همجوشی هیدروژن-هلیوم در هسته اش تولید می شود، بطوری که در هر ثانیه بیش از 600 میلیون تن هیدروژن در هسته ی خورشید می سوزد. با این توصیف، خورشید از بیش از 83 درصد انواع ستاره های موجود در کهکشان روشن تر است. قدر مطلق خورشید $4/8$ و قدر ظاهری آن برای ناظر زمینی، $26/7$ - است.

۱-۱-۱: لایه های داخلی خورشید

داخل کره ی خورشید را می توان بر اساس خصوصیات فیزیکی و رفتار پلازما، به سه لایه تقسیم بندی کرد. از مرکز تا 25 درصد شعاع خورشید را به عنوان هسته در نظر می-گیریم که به منزله ی راکتو هسته ای خورشید و محل تولید انرژی است. چگالی هسته بسیار بالاست، 150 گرم بر سانتیمتر مکعب (150 برابر چگالی آب). دمای این ناحیه $13/6$ میلیون کلوین است.

از ۲۵ درصد تا ۷۰ درصد شعاع خورشید، ناحیه ای است که در آن انرژی تولید شده در هسته از طریق فرآیند تابش به لایه های بالاتر انتقال می یابد. این ناحیه به ناحیه ی تابشی موسوم است. در داخلی ترین قسمت این ناحیه دما ۷ میلیون کلوین است در حالی که این مقدار در بالاترین بخش ناحیه به ۲ میلیون کلوین کاهش می یابد. چگالی نیز در این فاصله حدود ۱۰۰ برابر کاهش می یابد و ماده ی داخلی خورشید شفاف تر می شود.

از ۷۰ درصد شعاع تا سطح خورشید، ناحیه ای است که انرژی بصورت همرفت منتقل می شود (ناحیه ی همرفتی). سلول های عظیم پلاسمای داغ، انرژی را از بالای لایه ی تابشی به سطح خورشید آورده، سرد می شوند و دوباره به داخل خورشید منتقل می شوند و این فرآیند ادامه می یابد. اثر این سازوکار را ما در سطح خورشید بصورت دانه دانه شدن سطح می بینیم.

۱-۱-۲: لایه های سطحی و جو خورشید

سطح مرئی خورشید، یعنی قسمتی از خورشید که از زمین در نور مرئی قابل رویت است، لایه ای از سطح است که در زیر آن پلاسمای خورشید برای عبور فوتونهای نور مرئی کدر می شود. این لایه را با نام نورسپهر^۱ خورشید می شناسیم. نورسپهر چند صد کیلومتر ضخامت دارد و چگالی و ترکیب آن به گونه ای است که از هوای موجود در جو زمین نیز شفاف تر است. چگالی عددی ذرات (الکترونها و پروتونها) در حدود 10^{23} بر مترمکعب است و این مقدار $0/37$ درصد چگالی ذرات جو زمین در سطح دریاست، هر چند که ذرات تشکیل دهنده ی جو، بیش از ۸۰ بار سنگینتر از ذرات سازنده ی نورسپهر خورشیداند. نور سپهر محل قرار گیری برخی از عوارض و ساختارهای مهم خورشید است، مثل لکه ها و سلولها یا دانه های همرفتی. این عوارض نشاندهنده ی سرخ هائی از فعالیت های داخلی خورشیدند و بررسی دقیق آنها می تواند به مدلسازی بهتر فرآیند های داخلی خورشید و همچنین به شناخت بیشتر و دقیقتر شرایط آب و هوایی زمین منجر شود.

¹ Photosphere

لایه ی بعد از نورسپهر، رنگین سپهر^۱ نام دارد که تا ارتفاع ۲۰۰۰ کیلومتری بالای نورسپهر امتداد می یابد. این لایه، با دمای ۱۰۰۰۰ تا ۲۰۰۰۰ کلوین، تنها درگرفت های کلی خورشید قابل مشاهده است. برخی از ساختارهای عمده در جو خورشید مثل زبانه ها، سیخکها و شراره ها بیشتر در این لایه اتفاق می افتند. از این رو رنگین سپهر بسیار پویا و فعال است، با این حال به دلیل محدودیت های فنی و دقت ابزارها و رصد خانه های زمینی و فضائی، کمتر مورد مطالعه قرار گرفته است.

بعد از رنگین سپهر تا ضخامت ۲۰۰۰ کیلومتر، ناحیه ای قرار دارد که در آن دما از ۲۰۰۰۰ کلوین در بالای رنگین سپهر به حدود یک میلیون کلوین در پائین تاج افزایش می یابد. این ناحیه راناحیه ی گذار^۲ می نامیم. ناحیه گذار در نورمرئی قابل رویت نیست، اما در طول موجهای فرابنفش و فرابنفش دور، توسط ابزارهایی که قابلیت آشکارسازی این طول موجها را دارند، مشاهده پذیر است.

ناحیه ی بعدی به تاج^۳ معروف است. این لایه از جو خورشید تا چندین برابر شعاع خورشید امتداد می یابد و محل اصلی شکل گیری بادخورشیدی و عوارضی از قبیل لوله های تاجی، فوران های ماده و غیره است. دما در تاج، علی رغم چگالی پائین^{۱۵} (۱۰^{۱۵} ذره بر متر مکعب) بسیار بالاست؛ یک تا دو میلیون کلوین! این موضوع که به مسئله ی گرمای تاج معروف است، از جمله ی اسرارگشوده نشده ی فیزیک خورشید است که تاکنون پاسخ قطعی به آن داده نشده است. هر چند سازوکارهای مختلفی در مقاطع زمانی مختلف مطرح شده است (که برخی از مهمترین آن ها را در ادامه مرور خواهیم کرد)، با این حال هیچ کدام از این سازوکارها تا کنون نتوانسته است توجیه کننده-ی چنین افزایش دمای غیر عادی باشد.

اگر بخواهیم تمام فضائی را که از خورشید تاثیر می پذیرد لحاظ کنیم، می توانیم لایه ی بیرونی تری به نام خورشید کره^۴ تعریف کنیم. این ناحیه که از حدود ۲۰ برابر شعاع خورشید آغاز می شود، ناحیه ای است که در آن ذرات متعلق به باد خورشیدی حضور دارند و بر منظومه ی شمسی تاثیر

¹ Chromosphere

² Transition Region

³ Corona

⁴ Heliosphere

می گذارند. خورشید کره بسیار گسترده فرض می شود، بطوری که تا مرزهای منظومه ی شمسی در نزدیکی مدارسیاره ی نپتون نیز می رسد، هرچند که شدت، سرعت و اثر گذاری باد خورشید در همه ی قسمت های این ناحیه یکسان نیست.

۳-۱-۱: پارامتر بتا (β) در جو خورشید

میدان مغناطیسی خورشید بر ذرات متحرک در جو آن، نیروی لورنتس وارد می کند که باعث می شود این ذرات در یک مسیر مارپیچی حول خطوط میدان حرکت کنند. تنها در ماههای بالایا میدانهای مغناطیسی ضعیف که انرژی جنبشی ذرات از انرژی مغناطیسی بیشتر می شود، این ذرات می توانند از مسیر مارپیچشان خارج شوند و در عرض خطوط میدان مغناطیسی نفوذ یابند. پارامتری که ارتباط بین این دو حالت را برقرار می کند، پارامتر بتای پلازما نام دارد و به صورت نسبت فشار حرارتی به فشار مغناطیسی تعریف می شود [۱]. بر حسب پارامترهای فیزیکی پلازما، می توان بتا را بصورت زیر تعریف کرد:

$$\beta = \frac{p_{th}}{p_m} = \frac{2\xi n_e k_b T_e}{b^2 / 8\pi} \approx \frac{0.07\xi \left(\frac{n_e}{10^9 \text{cm}^{-3}}\right) \left(\frac{T}{10^6 \text{K}}\right)}{\left(\frac{B}{10^6 \text{G}}\right)} \quad (1-1)$$

که در آن ξ نسبت یونیزاسیون است که در تاج خورشید مقدار آن $\xi = 1$ و در نورسپهر $\xi = 0.5$ است. K_B ثابت بولتزمن، n_e چگالی الکترونی و T_e دمای الکترونی است.

بسیاری از قسمت های تاج خورشید دارای بتای کوچکتر از واحد هستند که بین دو ناحیه ی رنگین سپهر پائین و تاج خارجی خورشید ($\beta > 1$) محدود شده اند. ذرات در این نواحی بصورت مغناطیسی مقید شده اند و در حرکت خود مسیر خطوط میدان را دنبال می کنند. برای ناحیه ای که اسپیکول ها در آن قرار دارند، با فرض مقادیر $\xi = 0.6$ ، $n_e = 12.7 \times 10^{10}$ ، $T = 8000 \text{K}$ و $B = 10 \text{G}$ مقدار این پارامتر برابر با $\beta = 0.04$ بدست می آید. بنابراین شرط $\beta < 1$ برای ناحیه ای که اسپیکول ها قرار دارند با دقت بسیار خوبی برقرار است.

۱-۲: مسئله ی گرمایش تاج خورشید

اگر روند تغییرات دمای خورشید را از هسته به طرف سطح و پس از آن تالایه های خارجی جو بررسی کنیم، روند نسبتاً نا متعارفی را خواهیم یافت. دما در هسته ۱۵ میلیون کلوین است، با دور شدن از هسته دما کاهش می یابد و به دمای سطحی ۵۸۰۰ کلوین در نورسپهر خورشید می رسد. با ورود به جو بیرونی خورشید، این روند بر عکس می شود و با افزایش دمائی مواجه می شویم که در لایه های بالای رنگین سپهر، مقدارش به ۱۰۰۰۰ کلوین نیز می رسد. در این ارتفاع از سطح خورشید، در ناحیه ای موسوم به ناحیه ی گذار، دما به یکباره به مقادیری از مرتبه چند میلیون کلوین صعود می کند. این دما در سراسر تاج خورشید حاکم است، بطوری که بیرونی ترین و رقیق ترین لایه ی جو خورشید همواره دارای چنین دماهای بالائی است. این مسئله به گرمایش تاج خورشید معروف است و موضوعی است که علی رغم مطرح شدن سناریوهای مختلف، تاکنون پاسخ قطعی و روشنی به آن داده نشده است [۲].

تاج خورشید بین دو ناحیه با دمای پائین تر واقع شده است: نورسپهر و فضای میان سیاره ای . در چنین شرایطی تاج خورشید انرژی خود را بطور پیوسته از طریق تابش، رسانش و باد خورشیدی از دست می دهد. برای اینکه دمای تاج کماکان بالا باشد لازم است منبع مناسبی از انرژی برای گرمایش آن فراهم باشد. این منبع نمی تواند حرارتی باشد، زیرا به دلیل هدایت گرمائی زیاد تاج، دما به سرعت متعادل می شود. منبع تابشی نیز تاثیر کافی ندارد، زیرا یونهای هیدروژن، هلیوم، آهن، کلسیم، نیکل و کبالت موجود در تاج نمی توانند تابش رسیده از نورسپهر را جذب کنند. بنابراین باید منبع حرکات مکانیکی یا میدان های مغناطیسی، و یا ترکیبی از این دو سبب فراهم شدن انرژی لازم باشند.

۱-۲-۱: گرمایش بوسیله ی امواج صوتی

اولین نظریه ای که برای حل این مسئله مطرح شد، گرمایش توسط امواج صوتی منتشر شده در جو خورشید بود. [۳] منشاء این امواج حرکات ناحیه ی همرفتی در نورسپهر خورشید است که در ادامه به امواج صوتی و ضربه ای تبدیل شده و در جو خورشید انتشار می یابند. با این حال اکنون مشخص شده است که این امواج انرژی کافی برای گرم کردن تاج ندارند و نهایتاً می توانند در جو

پائین خورشید ، در نورسپهر سبب افزایش نسبی دما شوند. در واقع این انرژی چندین مرتبه ی مقداری از انرژی لازم برای گرم شدن تاج کمتر است. امواج صوتی با دوره ی کوچکتر از دوره ی قطع (حدود ۲۰۰ الی ۳۰۰ ثانیه) می توانند نورسپهر را گرم کنند. امواج صوتی با دوره ی ۴۰ تا ۶۰ ثانیه در نور سپهر پائین، و امواجی با دوره های بیشتر مثل ۳۰۰ ثانیه ، در نورسپهر بالا پراکنده می شوند و اصلا به ناحیه ی تاج وارد نمی شوند [۱].

۱-۲-۲: نقش میدان مغناطیسی و امواج آلفن

مدل های امروزی گرمایش تاج بر اساس میدان مغناطیسی خورشید تنظیم شده اند. از ویژگیهای حضور چنین میدانی در یک محیط پلاسمائی، وجود امواجی موسوم به امواج آلفن است. این امواج با سرعت آلفن در محیط منتشر می شوند. مدت زمانی که طول می کشد تا این امواج در یک ساختار مغناطیسی (مانند حلقه های تاجی) منتشر شوند زمان آلفن نامیده می شود. اگر زمان لازم برای وقوع پدیده های فیزیکی جو خورشید، مثلا حرکات نورسپهری که منجر به واپیچیدگی لوله های شار مغناطیسی می شود، از زمان آلفن بیشتر باشد امواج مغناطو هیدرودینامیکی تولید می شوند و میتوانند در ادامه طی فرآیندهائی سبب گرمایش تاج شوند.

در صورتی که بازه زمانی فوق ، از زمان آلفن کمتر باشد، حرکات سطح خورشید سبب ایجاد میدان های جریانی - مغناطیسی می شوند و این میدان ها به تاج خورشید نفوذ می کنند و در آنجا خطوط میدان با متصل شدن به همدیگراز طرف قطبهای مخالف، سبب آزاد شدن انرژی می شوند. به این ترتیب انرژی مغناطیسی به انرژی جنبشی ماده ی بالا رونده تبدیل می شود. این انرژی جنبشی از طریق فرآیندهای چسبندگی و اصطکاک، منجر به گرم شدن تاج می شود. (این فرآیند به اتصال مجدد مغناطیسی^۱ معروف است). با این حال به دلیل اینکه امواج آلفن به سختی میرامی شوند [۴]، روشهای غیرمستقیم برای دادن انرژی این امواج به محیط تاجی مطرح شده است. در زیرچند نمونه از این روشها را مرور می کنیم.

¹ Magnetic Reconnection

- اتصال مجدد مغناطیسی

یکی از مکانیزم‌های که اخیراً در مورد گرمایش تاج خورشید مطرح شده است، اتصال مجدد خطوط میدان مغناطیسی در رنگین سپهر خورشید است که از طریق فرآیندهای ثانویه‌ای مانند تولید امواج ضربه‌ای مغناطیسی- صوتی یا ایجاد جریان‌های رو به بالای پلاسمای داغ، سبب گرم شدن تاج می‌شود. در این فرآیند، خطوط میدان با قطبشهای مغناطیسی مخالف که به صورت کاتوره‌ای در حرکت هستند هم برخورد می‌کنند و انرژی حاصل از این برخورد در محیط آزاد می‌شود. به نظر می‌رسد درخشش‌هایی که بصورت نقاط روشن در تصاویر اشعه‌ی ایکس خورشید ظاهر می‌شوند، نمود ظاهری این پدیده باشند. شبیه‌سازیهای انجام شده در مورد پدیده‌ی اتصال مجدد نشان می‌دهد که ایجاد لوله‌های شار کوچکتر و قطعه‌قطعه شده، جریان‌های الکتریکی قوی، امواج مغناطیسی صوتی سریع و جریانات بالا رونده‌ی پلازما از جمله‌ی آثار رخ دادن چنین پدیده‌ای هستند. امواج ضربه‌ای ایجاد شده می‌توانند با سایر لوله‌های شار مغناطیسی برخورد کنند و سبب ایجاد امواج آلفن سطحی در آنها شوند.

برخوردهای بین ساختارهای مغناطیسی کوچک مقیاس نتایج پیچیده‌تری به دنبال دارد و می‌تواند سبب ایجاد امواج ضربه‌ای با جبهه‌ی موج خمیده (غیر صفحه‌ای) شود که با انتشار یافتن در محیط، این خمیدگی بیشتر می‌شود. چنین جبهه‌های موج خمیده‌ای متحمل گرادیان‌های بزرگ شتاب می‌شوند و برخوردهای بعدی بین آنها سبب گرمایش موضعی و وران ماده به ناحیه‌ی تاج می‌شود.

- جذب تشدید¹

یکی از ویژگیهای مهم امواج آلفن در محیط ناهمگن این است که خطوط میدان مغناطیسی مجاور می‌توانند با فرکانس خاص خود نوسان کنند. بنابراین یک نوسان کلی در منطقه‌ی وسیعی از جو خورشید که شامل ناهمگنی در میدان یا چگالی باشد، می‌تواند با یکی از این فرکانسهای موضعی در تشدید باشد و فرکانس نوسان این دو موج یکسان شود. به این ترتیب انرژی نوسانات بزرگ

¹ Resonant Absorption

مقیاس، به نوسانات موضعی منتقل می شود و طول مقیاسهای ایجاد می شود که در آن اتلاف انرژی امواج امکان پذیر می شود [۵].

در واقع انرژی این امواج از طریق چسبندگی و مقاومت محیط به انرژی گرمایی تبدیل می شود. این فرآیند در گرم شدن حلقه های تاجی بسیار موثر است [۱] و [۳].

۱- اختلاط فازی^۱

زمانی که امواج آلفن برشی (عرضی) در محیطی منتشر می شوند که شامل گرادیان های بزرگی در سرعت امواج آلفن است، که به دلیل ساختار لایه بندی شده ی چگالی در صفحات مجاور در محیط اتفاق می افتد، نوسانات امواج در این صفحات متحمل اصطکاک می شود، زیرا این امواج دارای سرعت های فاز مختلف هستند. این فرآیند را اختلاط فازی می نامند [۶].

اختلاط فازی مکانیزم احتمالی برای پراکندگی انرژی امواج آلفن در حلقه های بسته ی تاج و نیز در ساختارهای مغناطیسی بازی است که ضریب بازتاب خوبی برای امواج آلفن داشته باشند، اگر اثر لایه بندی چگالی ناشی از گرانش را در حلقه های مغناطیسی تاج در نظر بگیریم، چگالی با ارتفاع کاهش می یابد و طول موج نوسانات نیز بیشتر می شود و در نتیجه اثر اختلاط فازی ضعیف تر می شود از اینرو اثر اختلاط فازی بستگی زیادی به دامنه ی امواج آلفن برانگیخته شده، ساختار هندسی محیط مغناطیسی و ارتفاع مقیاس چگالی دارد و در محلی که چگالی های صفحات مجاور بیشترین اختلاف را داشته باشند شدیدتر است [۱].

۱-۳: اسپیکول ها^۲ (سیخک ها)

"اسپیکول ها" عوارض سیخکی شکل و علف مانندی در جو پایین خورشید هستند که در خطوط طیفی رنگین سپهر خورشید در لبه ی خورشید مشاهده شده اند. این عوارض در سال ۱۸۷۷ توسط "سچی"^۳ کشف شده و در سال ۱۹۴۵ توسط روبرتز^۴ به این اسم نامگذاری شدند [۷]. این

¹ Phase Mixing

² Spicules

³ Secchi

⁴ Roberts

عوارض باریک و کشیده، در تصاویر مرئی جو پایین خورشید قابل مشاهده اند و معمولا در خطوط طیفی $H\alpha$ (۶۵۶۲ آنگستروم) و $Ca II H$ (۳۹۶۸ آنگستروم) که خطهای نشری قوی در نورسپهر هستند قابل آشکارشکاری می باشند.

شکل ۱-۱: تصویری از اسپیکول های لبه خورشید که در طیف $Ca II H$ توسط تلسکوپ نوری خورشیدی سوار برهینوده^۱ گرفته شده است. این تصویر را از پردازش داده های هینوده بانرم افزار SSW ^۲ بدست آورده ایم. اسپیکول ها بعنوان جت های دینامیکی ماده با سرعت های حدود ۲۰ تا ۲۵ کیلومتر برثانیه از سطح نورسپهر تا رنگین سپهر و تاج پائین خورشید رانده می شوند و عموما شار جرمی حدود دو برابر باد خورشیدی را به جو پائین خورشید وارد میکنند. به این ترتیب بخش زیادی از تابش انرژی در رنگین سپهر بالا و تاج پائین خورشید از اسپیکول های خورشید ناشی می شود [۸].

^۱ Hinode

^۲ SSW (Solar Soft Ware)